

CRUCE și ÎNVIERE

Publicație a Comunității Bisericii
Române Unite cu Roma,
Greco - Catolică,
Roma - Labaro-- Euclide
◇◇◇
Anul VI nr. 4 (36)
Iulie - August 2011
Responsabil: Preot Serafim
Vescan Iulian

In hoc signo vinces

În acest semn vei învinge

“ Tu ești Petru și pe această
piatră voi zidi biserica mea,
și porțile iadului nu o vor
birui. Ție îți voi da cheile
împărăției cerurilor ; orice
vei lega pe pământ, va fi
legat și în ceruri, și orice vei
dezlega pe pământ, va fi
dezlegat și în ceruri.”
(Mt. 16, 18-19)

Treizeci de ani cu Sfânta Fecioară Maria, Regina Păcii (Medjugorje 1981-2011)

Din 24 iunie 1981, după mai bine de o lună de la atentatul împotriva Papei Ioan Paul al II-lea din Piața Sfântul Petru din Roma, în Medjugorje, într-un sătuc din Bosnia-Herțegovina Sfânta Fecioară Maria se prezintă ca și Regina Păcii la șase copii, astăzi maturi, unii dintre ei fiind chiar căsătoriți. Ei o văd și astăzi pe Născătoarea de Dumnezeu, o pot chiar „atinge” și pot vorbi cu ea. Sfânta Fecioară le dă lor mesaje pentru umanitate în care suntem invitați cu toți la convertirea inimilor și la redescoperirea raportului cu Dumnezeu.

Pelerinii din această perioadă, se vorbește de peste treizeci de milioane, au descoperit sensul și importanța rugăciunii, s-au apropiat cu mai multă credință de Sacramentul Spovedaniei și a Sfintei Euharistii sau Împărtășanii. Anumite persoane povestesc de multe convertiri, de persoane care și-au schimbat radical viața, cazuri de vindecări miraculoase, și mai ales de creștere în credință.

În fața acestui fenomen complex, constituit de numeroase apariții și mesaje ale Preacuratei, Biserica Catolică încearcă să facă un discernământ menținând o linie de mijloc. De aceea Sfântul Părinte Papa Benedict al XVI-lea a hotărât pe data de 17 martie 2010 constituirea unei

comisii internaționale compusă din 5 Cardinali, Episcopi, teologi, experți, și condusă de Eminența Sa Cardinal Camillo Ruini.

Cei șase vizionari de la Medjugorje sunt: Mirilana Dragicevic (n. 1965); Jakor Colo (n. 1971); Ivan Dragicevic (n. 1965); Ivanka Ivankovic (n. 1966); Marija Pavlovic (n. 1965); Vicka Ivankovic (n. 1964).

Părintele profesor, Stefano de Fiores, de la Universitatea Pontificală Marianum, Facultatea de Teologie, afirmă că ceea ce se întâmplă de treizeci de ani la Medjugorje a ajuns foarte important încât nu ne poate lăsa indiferenți.

Pentru a evalua acest fenomen misterios e nevoie de trei criterii:

1. Credibilitatea celor șase persoane (echilibru psihic, viață morală, sinceritate, credință, ascultare și supunere față de autoritățile bisericesti, etc.);

2. Conformitatea textelor mesajelor cu Sfânta Scriptură, Sfânta Tradiție, cu Doctrina Teologică și Spirituală a Bisericii;

3. Schimbarea vieții spirituale a celor care merg în acel loc (rugăciunea, convertirea, mărturia carității creștine, etc. urmărindu-se constanța mărturisirii unei vieți autentice creștine).

În ceea ce privește primul punct menționat mai sus, încă din anul 1981 mai exact din 27 iunie, doctorul Ante Vujevic a declarat poliției că cei

Controalele medicale au continuat și în anul 1985 de către un grup de medici italieni, iar în anul 1998 de către psihologul clinic de la Academia Alfonsianum din Roma și de către neurologul Philippe Jaron, doctor primar de la un spital din Paris, care au exclus că ar fi vorba de vreo înșelătorie conștientă. Alte analize confirmă faptul că între cei șase există o deplină concordanță în ceea ce privește conținutul aparițiilor și a mesajelor (L. Rupčić, *Apparizioni della Madonna a Medjugorje*, Ancora, Milano 1984).

Cel de-al doilea punct se referă la numeroasele mesaje (Severino Gaeta în cartea intitulată *L'ultima profezia. La vera storia di Medjugorje* afirmă că ar fi 447 de mesaje oficiale) care deseori se repetă și nu prezintă probleme din punct de vedere al credinței

șase sunt sănătoși din punct de vedere mintal, această afirmație este confirmată două zile mai târziu (așadar pe 29 iunie) de către doctorul Dzuda. Examenul făcut de către echipa condusă de medicul Henri Joyeux, profesor al Universității din Montpellier, studiind acești șase vizionari au exclus boli patologice: nu suferă de epilepsie, halucinații, isterie etc. (H. Joyeux – R. Laurentin, *Studi medici e scientifici sulle apparizioni di Medjugorje*, Queriniana, Brescia 1985.).

adevărate. Acestea nu conțin erori teologice sau eretice și sunt în armonie cu doctrina catolică și cu Sfânta Evanghelie, deoarece cer stăruință în rugăciune, convertirea inimilor, post și ajun, reconciliere, cooperarea pentru pacea între popoare și religii: „Pace, pace, pace, împăcați-vă între voi! Între Dumnezeu și oameni va trebui să domine din nou pacea!” (mesaj Marjiei din 26 iunie 1981).

La baza mesajelor apare misiunea de Mamă a Sfintei Fecioare Maria atât în Biserică cât și în lume.

Este adevărat că acești vizionari au primit de la Fecioara Maria zece secrete care anunță pedepse și un viitor dramatic care intră în scenariul apocaliptic după cum vorbește și Sfânta Scriptură.

Părintele profesor De Fiores amintește că Sfânta Revelație s-a încheiat cu Isus Hristos și că orice alt mesaj succesiv, chiar și cele mariane, nu fac altceva decât să reia ceea ce deja a revelat Fiul lui Dumnezeu. Pentru a putea zice ca și Sfântul Toma de Aquino, aceste mesaje sunt forme de profeție a Bisericii atunci când acestea sunt fondate pe temelia apostolilor și a profețiilor.

Mesajele secrete aparțin în general „apocalipsei” și prin ele Maica Domnului vrea să alimenteze speranța noastră. Cartea Apocalipsei din Sfânta Scriptură spune că forțele binelui vor triumfa împotriva celor rele. Dar drumul binelui este continuu întrerupt de rău, iar Măicuța Sfântă ne cheamă mereu la a veghea pentru ca Biserica să nu cedeze făcând compromisuri și să nu „adoarmă” așteptând cu pasivitate victoria ultimă a binelui. De aceea Medjugorje cheamă insistent la a stăruii în rugăciune (care este dialogul cu Tatăl Ceresc pentru a trăi ca și fiii ai Lui) și post. Rugăciunea nu trebuie să fie doar un strigăt în diferitele nevoi ale vieții dar mai degrabă trebuie să fie un mod de viață trăit într-o strânsă legătură cu Tatăl.

Ivan Dragicevic afirmă că Fecioara Maria nu a venit să aducă teroarea întunericului ci a venit ca și Maica Luminii. Vrea să ne aducă lumina Speranței. (R. Laurentin, *Il segno dell'amore di Dio. Sedici anni di apparizioni a Medjugorje*, Edizioni Segno, Udine 1996.).

Părintele profesor mai afirma că mesajele sunt evanghelice și în stilul acestora deoarece lasă mereu spațiu responsabilității și libertății personale.

Cel de-al treilea criteriu se referă la rezultatele, roadele sau fructele care sunt generate de aceste apariții. Într-adevăr Medjugorje a devenit un fenomen „eclezial” (bisericesc) deoarece este un loc unde se îndreaptă credincioși din toate părțile lumii, de toate naționalitățile: croați, sloveni, italieni, polonezi, germani, francezi, latino-americani, ruși, din Extremul Orient și nu în ultimul rând din România. Unii vin din curiozitate, alții fără a avea un motiv special, dar marea majoritate s-au întors refăcuți din punct de vedere interior și decizi de a deveni creștini practicanți chiar după ani de zile de abandon al acesteia. Este clar că nu toți se întorc de la Medjugorje convinși de apariții dar totuși acestea sunt cazuri izolate.

Isus oferă un criteriu inefabil de a discerne grâul bun de pleavă pentru a înțelege dacă acționează Spiritul (Duhul) Sfânt sau antagonistul său, Satana.

„După roadele lor îi veți cunoaște. Au doară se culeg struguri din spini sau smochine din măracini? Așa că

orice pom bun face roade bune, iar pomul rău face roade rele. Nu se poate pomul bun să facă roade rele, nici pomul rău să facă roade bune” (Mt 7,16-18 și Lc 6,43). Dacă la Medjugorje fructele sunt pozitive înseamnă că acestea provin dintr-un pom sănătos.

Numeroase persoane au trăit o experiență care le-a atins inima și care a determinat o schimbare a vieții. Ei bine, în fața acestor experiențe pozitive de convertire, de creștere în credință ar trebui să fie suspendate toate judecățile deoarece: „contra factum non valet argumentum” ceea ce înseamnă că nu se poate nega experiența. Pentru toate acestea nu se poate decât aduce mulțumire lui Dumnezeu.

Este de acceptat înțelepciunea Bisericii care evită să dea judecăți pripite, dar care totuși nu întrerupe mișcarea poporului credincios, pelerinajele și studiul teologilor spunând un „Nu” sec.

Poziția oficială a Bisericii și a Sfântului Scaun

Comisia diecezei de Mostar văzând complexitatea fenomenului a trecut studierea acestuia Comisiei Conferinței Episcopale Iugoslave, în momentul acela fiind sub regimul comunist.

În 10 aprilie 1991 *Declarația din Lara* (Iugoslavia) a fost negativă dar

nu definitivă lăsând posibilitatea începerii de studii asupra fenomenului. Părintele Federico Lombardo afirma că „Episcopii din Bosnia-Herțegovina au cerut Congregației pentru Doctrina credinței să preia în mână situația”.

Sfântul Părinte Papa Benedict al XVI-lea a dispus constituirea unei Comisii Internaționale (17 martie 2010) compusă din douăzeci de membri și condusă de Eminentă Sa Cardinal Camillo Ruini. Încă nu s-a dat o concluzie definitivă pentru că încă Episcopii continuă să „urmărească” și să examineze rezultatele (fructele) de la Medjugorje în întregimea lor. S-a clasificat cu o „amânare”, „așteptare” și deci nu se pronunță nici pentru a zice „Da” și nici pentru a zice un „Nu” în această chestiune. Documentul cere Episcopilor de a nu organiza pelerinaje oficiale pentru a nu da impresia că Biserica a ajuns deja la o decizie. Dar mulți Episcopi și mari personalități bisericești în mod privat merg la Medjugorje, iar experiența lor contribuie la discernământul care

va duce în cele din urmă la evaluarea oficială a fenomenului.

Medjugorje înseamnă „în mijlocul munților”, Podbrdo se numește astăzi „muntele aparițiilor”. De la biserica parohială din acest loc, Sfântul Iacob, și până sus pe colina plină de pietre și stânci unde se găsește Statuia albă numită „Gospa” (Doamna, Maica Domnului) zilnic se pot vedea mii de persoane de toate vârstele și naționalitățile care urcă în rugăciune, unii chiar alegând să facă drumul Crucii în genunchi pe terenul stâncos. În locul rânduit pentru Sfânta Mărturisire se pot vedea toate naționalitățile și toate limbile (chiar și coreeni și japonezi), părinții franciscani îngrijindu-se ca toți care se duc acolo să găsească un preot în limba proprie. Părintele Milenko Steko, Responsabilul Centrului de Comunicații și Viceprovincialul călugărilor franciscani din Herțegovina, afirmă că începând cu anul 1985 au fost folosite 27 de milioane de ostii în cele 600 de Sfinte Liturghii celebrate la Medjugorje.

Astăzi comuna Medjugorje are 4000 de locuitori, însă numărul pelerinilor este din ce în ce mai mare lucru care i-a determinat pe locuitori să construiască mai multe spații care să-i poată găzdui. Mulți dintre cei care au ajuns în aceste locuri au relatat că și-au regăsit credința adevărată, iar părintele franciscan Danko afirmă că Medjugorje este „locul pentru convertirea inimii, un miracol care schimbă viața”.

Părintele Livio Fonzaga (călugăr scalop), Directorul Radio Maria, afirmă că printre altele mesajele de la Medjugorje prin glasul Sfintei Fecioare Maria trasează un drum simplu dar în același timp care cere în mod imperativ sfințenia. Mulți creștini mărturisesc că au descoperit prezența Maicii Domnului în viața lor lăsându-se ghidați de Mama Cerească pe drumul sfințeniei.

Părintele Mario Galbiati, Responsabilul Radio Mater de la biserica Arcellasco di Erba (Italia) referindu-se la Medjugorje și la Sfânta Fecioară Maria afirmă: „împreună cu Ea să parcurgem drumul, calea păcii, dreptății, libertății, iubirii mărturisind bunătatea și mila lui Dumnezeu față de noi”. Radio Mater este o „voce oferită Maicii cerului”.

Multe persoane povestesc din cele auzite de la alții că în anul 1991, exact la 10 ani de la prima apariție, a început războiul în Belconi (Iugoslavia), bombele treceau peste și pe lângă Medjugorje dar nici una nu a căzut în această localitate.

Alte persoane povestesc despre cei șase copii că după primele apariții, când mii de persoane veneau să se roage pe colinele din Medjugorje, autoritățile comuniste au interzis adunarea pelerinilor în acest loc. Părintele Jozo, parohul de atunci îi primește pe pelerini să se roage în biserică; în momentul apariției miracolul cel mare se produce: Preacurata Fecioara Maria („Gospa” cum se spune în limba croată) apare

la baza altarului vorbind cu viziunii și adresându-le un mesaj tuturor credincioșilor. Din acest moment au început și persecuțiile, torturile, amenințările cu închisoarea pentru paroh și pentru copii; biserica este închisă dar credincioșii continuă să se roage chiar sub cerul liber.

Acest loc de pelerinaj internațional, simbol al cinstirii Maicii Domnului, oferă „zilnic” mii de tămăduiri care nu pot fi explicate, mii de convertiri neașteptate, persoane care își regăsesc credința. Medjugorje,

aceste coline, biserica care este dedicată Reginei Păcii sunt locuri care și azi continuă să fascineze și să atragă un număr mare de pelerini. Dar mai mult decât aceste locuri prezența Maicii Domnului este cea care îi atrage pe toți asemeni unei Mame adevărate.

Medjugorje a schimbat în bine viața multor persoane și a multor familii precum doar Dumnezeu și Maica Domnului pot să o facă.

Pr. Serafim Iulian Vescan

Jurnalul unui preot exorcist - prezentare

Precum îi spune și numele, cartea despre care doresc să vă vorbesc se dorește a fi un jurnal în care autorul, pr. René Chenesseau, și-a însemnat de-a lungul anilor săi de activitate în domeniu diferite experiențe, diferite cazuri, diferite rugăciuni și reflecții pe marginea activității sale de exorcist.

Trăind într-o Franță din ce în ce mai secularizată, părintele Chenesseau a fost unul din puținii exorciști de valoare pe care Biserica franceză i-a avut. S-a născut în anul 1924 și a murit în 13 noiembrie 2010, cu puține luni înainte de apariția cărții sale în limba română. Când l-am vizitat pe don Amorth, cel mai vestit exorcist contemporan la nivel mondial, care mai trăiește la Roma, în vederea obținerii unui cuvânt de recomandare pentru cartea pr. Chenesseau care urma să iasă nu peste mult timp, acesta s-a arătat foarte încântat de faptul că astfel de

cărți se traduc și în limba română. De altfel și diferite cărți ale lui don Amorth au fost și vor fi traduse în limba română. Spunea don Amorth că: „mai rar întâlnești un exorcist francez cu atâta experiență și devotament pentru misiunea sa”.

Ce este exorcismul?

Exorcismul este un ritual, o rugăciune prin care se poruncește diavolului să iasă din corpul persoanei pe care o posedă. Esența exorcismului este porunca dată, de către preotul autorizat, în numele lui Isus diavolului să părăsească corpul posedat.

Cine/ce este diavolul?

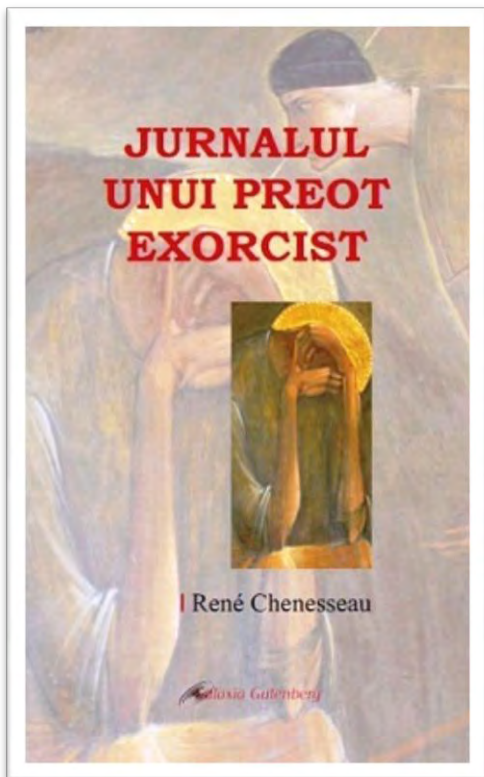
Nu intrăm în detalii dogmatice asupra existenței sau naturii diavolului. Dar pe scurt trebuie să știm că **diavolul este o ființă spirituală** de natură angelică condamnată pentru eternitate. Chiar dacă este o *ființă supranaturală*,

diavolul face parte din creația lui Dumnezeu. Nu este o ființă divină dar natura sa spirituală depășește limitele naturii umane, iar acest lucru motivează cunoașterea pe care o are, superioară omului.

Diavolul a fost creat bun. Tot ceea ce Dumnezeu a creat - a creat bun dar din alegerea sa, diavolul a devenit *înger al întunericii*. Având posibilitatea de a alege, el s-a răzvrătit împotriva lui Dumnezeu deoarece nu a putut concepe ca Isus Hristos, a doua persoană din Sfânta Treime să se întrupeze. Invidia pe care o are pentru om se datorează și faptului că omul poartă *Chipul și asemănarea lui Dumnezeu*. Îngerii au fost creați să-L adore pe Cuvântul întrupat - Isus Hristos, iar acest lucru nu a fost acceptat de către o parte dintre îngeri și astfel, au ales să se depărteze de Dumnezeu, voind să-L distrugă Împărăția și să se pună în locul Lui. Acest lucru însă nu este posibil pentru că ceea ce pot face diavolii este limitat. Ei nu își pot depăși limitele de creaturi dar pot să ispitească omul să se depărteze de Dumnezeu, să rupă legătura cu El și aceasta se întâmplă prin păcat.

Odată ce o parte din îngeri au păcătuit, dorind să se depărteze de Dumnezeu, în cer s-a făcut război mare: ne spune cartea Apocalipsei 12,7-10: *Mihail și îngerii lui s-au luptat cu dragonul; și dragonul a luptat împreună cu îngerii lui, dar n-a*

avut putere și nu s-a mai găsit locul lor în cer. Atunci a fost aruncat dragonul cel mare, șarpele cel de la început, care se cheamă diavolul și Satana, cel care înșală toată omenirea, a fost aruncat pe pământ și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui. Este vorba de Arhanghelul Mihail, conducătorul oștirilor cerești.

Nu ajunge să știm cine este diavolul dar trebuie să știm și ceea ce poate face el. Care este scopul lui și care este rolul nostru în aceasta.

Diavolul vrea să ne despartă de Dumnezeu. Nu-i ajunge că el este departe de Dumnezeu și dorește să ne țină și pe noi departe de Dumnezeu. Acțiunea pe care diavolul

o poate avea asupra noastră este de două feluri: cea *ordinară* – ispitirea (pentru toți oamenii) și cea *extraordinară* care este de mai multe feluri: asuprire, obsesie, infestare, posesie și altele. Dacă nu rezistăm ispitei atunci cădem în păcat. Când suntem în păcat legătura noastră cu Dumnezeu este ruptă, distrusă. Odată ce nu mai suntem în legătură cu Dumnezeu, am îndeplinit planul diavolului și am devenit robi ai săi. Am devenit robi ai păcatului. În anumite circumstanțe Dumnezeu permite diavolului și o altfel de acțiune asupra omului, *acțiune extraordinară*, iar forma cea mai gravă este **posesia diabolică**. Motivele pentru care este posibilă aceasta sunt nenumărate. Pe de o parte o persoană poate fi posedată din vina proprie și se poate întâmpla celui care practică ocultism, cartomanție, cititul în palmă, diferite feluri de magie și vrăjitorie sau cei care merg la cei care fac astfel de lucruri, fiind ispitiți pentru a afla viitorul, pentru răzbunare și alte lucruri nedemne de un creștin. Pe de altă parte cineva poate fi chinuit de diavol și datorită iubirii pe care o are pentru Dumnezeu. Și aici avem ca exemplu pe dreptul Iov din Sfânta Scriptură care îl preamărea pe Dumnezeu și totuși diavolul l-a încercat și l-a chinuit dar nu a reușit să-l rupă de Dumnezeu pentru că Iov a dovedit cu adevărat că încrederea sa era în Domnul: *Domnul a dat, Domnul a luat! Fie Numele Domnului binecuvântat!*

De ce exorcisme și de ce cărți despre acestea?

Dacă știm cine este diavolul, dacă știm că planul lui este distrugerea noastră și ruperea de Dumnezeu atunci putem spune că diavolul este dușmanul nostru declarat care nu moare niciodată! În acest moment putem spune că ne aflăm într-o luptă continuă, într-un război pe viață și pe moarte și trebuie să luptăm.

Exorcismele reprezintă o parte importantă din lupta pe care întreaga Biserică o duce cu dușmanul veșnic. În cadrul exorcismelor Biserica Rugătoa-re-Pământească împreună cu Biserica Triumfătoare – toți Sfinții și Îngerii din Cer duc lupta pentru îndepărtarea dușmanului.

Despre această luptă trebuie să știm fiecare dintre noi. Dacă ne cunoaștem adversarul știm și cum îl putem învinge. De aceea este important ca mai ales exorcistii care se află în primul front al luptei să ne împărtășească din experiența lor, iar un exemplu elocvent este *cartea - jurnal* al părintelui Chenesseau care, în **prima sa parte** ne relatează despre cele de mai sus.

De cele mai multe ori nu este foarte simplu ca un exorcist să-și dea seama dacă o persoană este posedată de diavol sau are alt fel de tulburări, de natură psihică. Exorcistul trebuie să aibă un discernământ sănătos. Mai ales că astăzi, știința, care este în mare măsură atee, are câte o definiție și explicație pentru fiecare tulburare a omului și pe de altă parte, diavolul

caută de fiecare dată să stea cât mai ascuns și să dea impresia că persoana respectivă ar fi bolnavă din punct de vedere psihic. De aceea este foarte important ca exorcistul să aibă cunoștințe din domeniul medicinei, al psihologiei și al psihiatriei dar nu numai. Iar un lucru lăudabil este ca exorcistul să colaboreze chiar cu persoane specializate din aceste domenii.

În acest sens, Don Amorth a scris o carte intitulată *Exorciști și psihiatri* care stă să iasă și în limba română.

Așadar despre discernământ, despre criteriile și simptomele influenței sau posesiunii satanice specifice sau extraordinare și cauzele acestora, pr. Chenesseau ne vorbește în **partea a doua** din *Jurnalul* său.

În **partea a treia** ne vorbește despre învățăturile Sfintei Tradiții și ale Conciliului Vatican al II-lea cu privire la existența diavolului, importanța exorcismelor și ne oferă câteva rugăciuni pe care el le-a folosit și a văzut că sunt importante și cu eficacitate în vederea exorcizării și a depărtării diavolului.

Salutăm apariția acestei cărți în limba română și mulțumim celor care s-au străduit pentru traducerea și

editarea ei. Considerăm foarte important ca în Biserică să se vorbească deschis despre realitatea lumii spirituale a diavolilor deoarece constituie materie de credință. Din păcate lumea de astăzi crede tot mai puțin în prezența diavolului. Chiar și persoane de diferit rang din cler nu cred în existența diavolului, iar acest lucru îl îmbucură foarte mult pe *ispitorul*, deoarece cu cât este mai ascuns și mai puțin cunoscut, cu atât poate să își ducă mai ușor la îndeplinire scopul său malefic în vederea pierderii omului. Un lucru paradoxal este că pe de o parte "diavolul nu există" pentru lumea de astăzi și pe de altă parte, prezența lui este din ce în ce mai văzută în viața omului și a societății. Cel care nu crede în existența diavolului nu crede în Sfânta Scriptură, nu crede în Isus Hristos, nu crede în Magisteriul Bisericii și nu crede nici în exemplul sfinților care vorbesc clar despre aceasta.

Subiectul este foarte amplu dar mă opresc aici pentru a face loc eventualelor întrebări pe care le-ați putea avea. Mulțumesc pentru atenție!

Pr. Anton CIOABĂ

Pelerinaj la „Perla din Umbria”

Comunitatea greco-catolică românească din Euclide (Roma Nord) în data de 10 iulie 2011 a vizitat minunatul sanctuar de la Cascia, pelerinajul a fost organizat de părintele Serafim Iulian Vescan, responsabilul acestei comunități.

Alături de credincioși au fost prezenți și doi frați Sebastian Dod și Bogdan Timoš de la Mănăstirea San Gregorio al Celio din Roma.

Plecarea a fost în jurul orei 12, așadar după terminarea celebrării Sfintei și Dumnezeieștii Liturghii. Pe

autocar s-au cântat frumoase cântece bisericești și am primit prețioase învățături de la părintele duhovnic. După aproximativ trei ore de călătorie am ajuns pe frumosul și minunatul plai al Casciei unde am vizitat Biserica în care se află corpul Sfintei Rita neputrezit după mai bine de 500 de ani de la moartea sa, nu a fost îmbălsămat ci precum se afla când sfântul ei suflet s-a dus în cer la Tatăl.

Pentru a putea vizita mănăstirea

viața acestei Sfinte a „Imposibilului”. S-a născut la Rocca Porena în anul 1377 primind numele de Margherita care se poate traduce din limba latină prin „Perla”, după care a fost prescurtat în Rita.

Dorința Ritei chiar din fragedă pruncie era de a intra în mănăstire, însă planul lui Dumnezeu a fost altul. Părinții au decis că ar fi mai bine pentru ea să se căsătorească pentru a nu rămâne singură după moartea lor.

Ascultându-le dorința Rita se

unde a viețuit Sfânta Rita a trebuit să așteptăm circa 30 de minute, timp în care am putut să ne achiziționăm ceva amintiri din acest loc binecuvântat de Dumnezeu. Pe la orele 17 am început vizita în interiorul mănăstirii, ne-a ghidat în aceste locuri făcându-ne și o scurtă incursiune în viața Sfintei Rita, părintele Mario.

Ar fi multe de povestit despre viața Sfintei Rita voi încerca să vă prezint aici datele cele mai însemnate din

căsătorește cu Paolo Mancini, în această tânără familie născându-se doi băieți. Viața cotidiană nu era tocmai ușoară nici atunci, la fel ca și în zilele noastre, existau tot feluri de probleme: conflicte între orașe, clanuri, familii rivale, etc... lucruri cărora Paolo nu le era străin. În ciuda acestui climat destul de tensionat, Rita a reușit să creeze o atmosferă plăcută în familia sa fiind supusă, ascultătoare, rugătoare, căutând mai presus de toate pacea și armonia. Dar

Într-o zi Paolo Mancini, soțul Ritei, a fost ucis de către răufăcătorii satului. Rita răvășită de durere a șters urmele de sânge pentru a nu fi văzute de fiii ei și pentru a evita eventuala răzbunare a morții violente a tatălui lor.

Sfânta Rita s-a rugat mereu în timp de pace dar și în suferințe, ea cerea mereu în genunchi în fața crucii lui Isus tot ceea ce ea avea nevoie primind tot: putere, răbdare, umilință.

Copiii au crescut și pe la vârsta de 12 ani au aflat adevărul despre moartea tatălui lor, rudele tatălui instigându-i să o răzbune. Rita nu dorea nicidecum acest lucru invitându-și fiii la iertarea dușmanilor. Având inima cuprinsă de suferință și văzând că fiii sunt departe de a-și ierta dușmanii,

Rita a cerut ajutorul Mântuitorului să se facă voia Sa în această gravă situație. Nu după mult timp cei doi fii au fost cuprinși de o boală necruțătoare care le-a provocat moartea. Rita din nou se regăsește într-o situație disperată din punct de vedere uman dar ea continuă să creadă în Domnul care îi este stânca proprie existenței. Rămasă singură vrea să se aproprie și mai mult de Domnul, vrea să-și dedice viața rugăciunii și slujirii lui Dumnezeu în viața mănăstirească, de aceea s-a dus

la mănăstire cerând să fie primită dar deoarece doar fecioarele erau primite, ea este refuzată pentru că a fost căsătorită. Deși abandonată de toată lumea, neprimită în mănăstire Rita a încercat să facă bine celor din jur, nerenunțând să-și atingă ținta vieții sale „Isus”. Ea a iertat pe ucigașii soțului ei imediat după întâmplarea nefericită, și după a reușit să facă pace între cei care se dușmăneau, ceea ce părea imposibil, lucru pentru care se numește „Sfânta Imposibilităților”.

Ajutată prin miracol de Sfântul Augustin, Sfântul Nicolae de Tolentino și de către Sfântul Ioan Botezătorul a ajuns în interiorul mănăstirii care era închisă la acea oră. Făcând pace, iertând pe toți și-a îndeplinit rolul între săteni, iar după au urmat 40 de ani

trăiți în mănăstire în deplină ascultare, răbdare mai ales în timpul suferințelor. Rita suferea cu bucurie oferind totul pentru convertirea păcătoșilor. Cu 15 ani înainte de moartea sa a primit în frunte un spin din coroana de spini a Mântuitorului, acesta i-a provocat o rană dureroasă care emana și un miros neplăcut, lucru care a făcut ca Rita să fie izolată.

Înainte de moartea sa, în luna ianuarie, când o rudenie a venit să o viziteze pe Rita, aceasta din urmă i-a

MISSIONARI
FIGLI DELL'IMMACOLATO CUORE DI MARIA
(CLARETTIANI)

Procura Missioni

23 Luglio 2011

Egregio Padre Serafino Vescan Iulian:

Vogliamo ringraziarLa e alla comunità Romena cattolica bizantina, greco-cattolica, che celebra l'eucaristia nella capella de la Curia, per aver scelto di sostenere i nostri progetti con il loro contributo di €250.00 (duecentocinquanta euro) - per l'aiuto alle nostre missioni nel mondo.

Grazie per la collaborazione che serve a favorire la costruzione di un mondo più giusto, uguale e fraterno, nel quale tutti si occupano degli uomini, donne e bambini più svantaggiati.

Con il Suo aiuto ha contribuito a realizzare questo sogno e ad alimentare la speranza di tanti fratelli e sorelle.

La sua generosità per le nostre Missioni Claretiane è un grande supporto. Con tutti i nostri missionari preghiamo per il vostro amorevole interessamento.

Grazie.

Cordiali saluti,
P. Gaspar Masilamani, cmf

cerut să meargă în grădina sa de acasă și să-i aducă două smochine și un trandafir roșu înflorit. Deși cuprinsă de neîncredere, fiind în timp de iarnă, totuși rudenia s-a dus în grădină și a găsit smochinele și trandafirul precum i-a spus Rita. I-a dus smochinele Ritei care după ce le-a mâncat a adormit în Domnul, văzând lumina cea adevărată. Trandafirul este simbolul iubirii, iertării, păcii, sentimente care inundau sufletul Ritei în momentul morții sale. De atunci pe 22 mai, sărbătoarea Sfintei Rita, se împart petale de trandafir credincioșilor.

N-am uitat bucuria pe care Sfânta Rita a găsit-o în rugăciune și în a sta

în fața Domnului răstignit, de aceea pe drumul de întoarcere spre Roma, am continuat și noi să ne rugăm cerând harul unei vieți cu adevărat creștine prin mijlocirea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, a Sfintei Rita și a tuturor Sfinților care bine au plăcut lui Dumnezeu.

Îi mulțumim Domnului pentru harurile pe care ni le-a dat și părintelui Serafim Iulian Vescan care ne ajută și ne dă ocazii pentru a învăța atâtea lucruri minunate utile pentru viața noastră spirituală și umană. Dumnezeu să-l ocrotească, iar pe noi să ne păzească și să ne ajute în fiecare clipă a vieții noastre.

Ana IGNA

Și greco-catolicii au fost la Nicula

În anul acesta participarea mea la tradiționalul pelerinaj de la capela „Sfântu Iosif” din Gherla, per pedes, spre Nicula, spre noua biserică greco-catolică din centrul localității, vizavi de școala generală, s-a desfășurat sub „norii” impresiilor lecturii volumului „Persecuția Bisericii Catolice.

Documente din arhiva Europei Libere 1948-1960” (Editura „Galaxia Gutenberg”, 2005, autori Marius Bucur și Lavinia Stan). Aș mai adăuga lângă aceasta și pecetea patriarhală așezată peste un neadevăr, prin prezența Preafericitului Daniel Ia Mănăstirea Nicula, simbolul greco-

catholicismului, sanctuar marian căruia doi papi, Clemente al XIII-lea în 1767 și papa Pius al XI-lea în 1928 i-au atribuit statutul indulgențelor plenare, mănăstire aflată încă în folosința Bisericii Ortodoxe Române.

Ca „merinde” pentru clipele mele de „lecturiadă” m-a însoțit și volumul de poeme al lui Ion Mureșan „Cartea alcool”(Editura „Charmides”, 2010). Am făcut un calcul: de 63 de ani Mănăstirea Nicula, a fost „furată” proprietarilor de drept.

Duminică, 14 august 2011 am urcat în acceleratul de Iași-Timișoara pentru a ajunge la Gherla. Pe tren m-au impresionat două țărănci de undeva de pe Ilve, una dintre ele de 83 de ani spunea că de la Gherla o să meargă pe jos până la Nicula.

Ajun la Gherla, fiindcă mai aveam timp până la ora 16, m-am abătut pe la noua biserică greco-catolică „Sfântu Iosif” de lângă gară, apoi am vizitat Catedrala Armeano-Catolică, uriașă biserică dominând orașul. De câte ori o văd îmi pare o arcă a lui Noe eșuată în Gherla.

În jurul orei 16 în curtea capelei „Sfântul Iosif” încep a se aduna pelerinii. Nori amenințători populează cerul. La șaisprezece fără cinci minute bat clopotele, sosește Episcopul Florentin Crihălmeanu. Se distribuie texte cu cântecele religioase care vor fi întonate pe parcursul traseului spre Nicula. Apare soarele. Se face o scurtă rugăciune apoi Episcopul Florentin Crihălmeanu mai explică o dată sensul și importanța acestui pelerinaj,

continuarea unei tradiții începute de episcopii greco-catolici, culminând ca amploare în timpul când episcop era Iuliu Hossu.

Bat iar clopotele. Plecăm. Încep cântecele religioase, în special cele mariane. Coloana este flancată de vreo 20 de jandarmi. Se face o scurtă oprire în fața catedralei greco-catolice „Intrarea în Biserică a Maicii Domnului”, neretrocedată încă, loc unde își dorm somnul doi episcopi uniți: Vasile Hossu și Ioan Sabo. Răsună cântecul „Maică din Nicula”, o adaptare ca libret și muzică, a regretatului protopop Gavrilă Pop. Începe apoi rozariul. Trecem pe lângă locul numit la „Cărămidărie” unde a fost îngropat în 1963 episcopul Alexandru Rusu, mort în închisoarea din Gherla, condamnat la 25 de ani de închisoare pentru credința sa și ultimul stareț al Mănăstirii Nicula, Leon Man, arestat în 1948 și mort tot în închisoare în 1958.

Un soare blând prevestitor de toamnă se revarsă peste dealurile din jur. La intrarea în Nicula o mulțime de mașini sunt parcate pe pășunea satului, localnicii te întâmpină cu buchete de busuioc, iar pe la porți sunt găleți cu apă pentru pelerinii însetați. De o parte și de alta a uliței sunt zeci de „șatre” cu de toate.

Se cântă. Ne apropiem de biserică. Bat clopotele. PS Florentin Crihălmeanu este întâmpinat de preotul paroh Patriciu Sălăgean, de credincioși. Episcopul reamintește tradiția pelerinajelor de la Nicula. În prezent accesul greco-catolicilor spre

mănăstire este „ciuntit”. „Nu putem merge acolo unde ne-ar fi locul, acolo sus. Așteptăm ca dreptatea să o facă Dumnezeu la timpul rânduit”, afirmă marele ierarh.

Începe vecernia. Sunt de față și câțiva parlamentari. Timp frumos. În curtea bisericii câțiva preoți au început spovezile. PS Florentin Crihălmeanu ține o scurtă predică despre Fecioara Maria, consideră actualul pelerinajul ca un răspuns peste ani invitației episcopului Iuliu

poem al lui Ion Mureșan „Întoarcerea fiului risipitor” din volumul „Cartea alcool” . Predică preotul maramureșean Mircea Bude despre plecarea la Domnul a Fecioarei Maria. Cântă grupul de seminariști. Se face o rugăciune pentru canonizarea episcopilor martiri, morți în închisorile comuniste. Se continuă cu Rugăciune Binecuvântării Euharistice, cu meditații. Mă „bântuie” talentul, încerc să încropesc o poezie cu titlul „De 63 de ani”.

Hossu: „Eu vă aștept pe toți și de astădată la sfânta Mănăstire a Niculii”.

Urmează Paraclisul Maicii Domnului, Litania Lauritană, o pauză, liturghia, adorație euharistică, rozariul. Între ele răsună mereu cântece mariane. Într-o pauză recitesc în tăcere extraordinarul

Un pelerin citește o lungă poezie religioasă a unui poet anonim. Câteva doamne, care au fost pe la Medugorje preiau inițiativa și ne „scaldă” sonor într-o baie de cântece mariane. Activul preot Mircea Bude ne propune o jumătate de oră de meditație despre felul cum îl mărturisim pe Cristos în viața noastră de zi cu zi. Este ora trei și zece minute. Greu. Rezist să mă concentrez vreo douăzeci de minute. Preotul Mircea Bude se retrage. Mă așez pe pătură, îmi pun capul pe rucsac, încerc să ațipesc. Se cântă fără întrerupere. La ora șase ies din biserică. S-a lăsat ceața. Mai ascult câteva cântece apoi plec spre mănăstire.

Vreau să văd ce s-a mai schimbat, care este starea bisericii noastre. Sărmana! În spatele ei s-a ridicat un mastodont de catedrală care parcă așteaptă să „strănute” cândva și să rostogolească la vale biserica greco-catolică. Exteriorul vechii biserici este cârpit în câteva locuri.

Deși în 2002 a fost emisă o Ordonanță Prezidențială prin care toate lucrările de aici trebuiau oprite „până la clarificarea proprietarului de drept”, s-a construit aici, vorba regretatului poet târgoviștean Mihail I Vlad, „în draci”. Nici intervențiile Nuntăului Apostolic pentru România și Moldova ES Monseniorul Christoph Schonborn n-a avut nici un efect. BOR, prea grăbită de a șterge urmele greco-catolice de la Nicula, nu mai ține cont de nici o lege.

Pe la ora opt mă reîntorc în sat la biserica noastră, cu impresia că am auzit căzând peste pădurile din jurul mănăstirii îndemnul Episcopului Iuliu Hossu.. „La anul când vom fi fericiți să ne vedem aici, să aduceți fiecare de mână și alți frați și surori, iubiți ai voștri, la izvorul milelor și al mângâierilor de la Nicula”.

Preotul paroh Nicolae Sălăgean și un grup de femei intonează o melodie de inspirație folclorică despre calvarul Bisericii Unite Române în anii comunismului. La ora zece fără un sfert sosește Episcopul Florentin Crihălmeanu care își mai exprimă încă o dată regretul că „nu putem urca la locul nostru din motive

pe care le știm”. Începe liturgia. Răspunsurile sunt date de corul din Gherla.

În predica sa PS Florentin Crihălmeanu îndeamnă pe credincioșii prezenți să continue tradiția pelerinajelor la Nicula, să răspândească adevărul despre Mănăstirea Nicula, sintetizează semnificația sărbătorii din 15 august. Un subdiacon, Nicolae Oltean, este ridicat la treapta de diacon. Se rostește o rugăciune pentru beatificarea episcopilor greco-catolici martiri, alte rugăciuni pentru Fecioara Maria.

Al XV-lea pelerinaj greco-catolic la Nicula, reluat după perioada de prigoană împotriva acestei Biserici, s-a încheiat cu reciprocele mulțumiri ale preotului paroh și ale PS Florentin Crihălmeanu. De la mănăstirea de sus lumea curgea valuri-valuri. Mulți pelerin sărută icoana Maicii Domnului așezată în fața bisericii. Îl află pe un prieten beclenar care a venit cu mașina, așteptăm vreo jumătate de oră să se mai potolească aglomerația auto, apoi plecăm spre Becleanul nostru.

Ion Radu ZĂGREANU

Rugăciune pentru beatificarea servilor lui Dumnezeu Episcopi morți în faimă de martiri sub regimul comunist între anii 1950-1970

Doamne Isuse Hristoase, Marele și Veșnicule Preot al sufletelor noastre, Tu i-ai trimis pe apostolii și discipolii Tăi în lumea întreagă, pentru a duce tuturor oamenilor vestea cea bună a iubirii Tale.

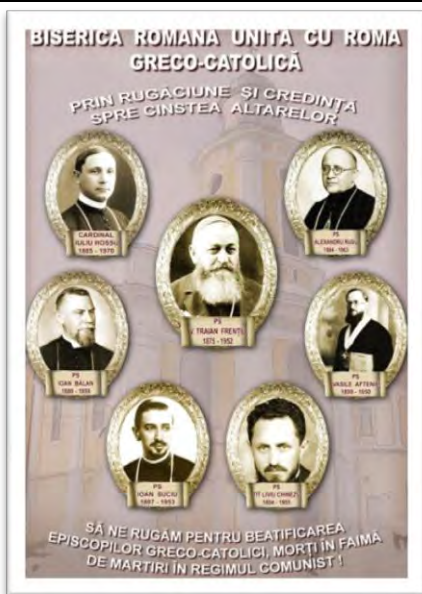
În pragul sacrificiului Tău suprem pentru mântuirea lumii, la cina de pe urmă, Te-ai rugat Tatălui ceresc ca Biserica Ta să fie una.

Privește cu bunăvoință la poporul român, din sânul căruia i-ai ales pe Servii tăi Valeriu Traian Frențiu, Iuliu Hossu, Alexandru

Rusu, Ioan Bălan, Ioan Suci, Vasile Aftenie și Tit Liviu Chinezu, Episcopi morți în faimă de martiri sub

regimul comunist. Ei au dat mărturie

Tine cu zel apostolic pe acest pământ și și-au pecetluit credința neclintită în Tine, în Biserica Catolică și în urmașul Sfântului Petru, Sfântul Părinte Papa, cu prețul martiriului lor.

Fă ca exemplul lor de credință și de iubire să strălucească tot mai mult printre noi. Te rugăm așadar, să arăți și pe pământ vrednicia acestor slujitori ai Tăi, ridicându-i la cinstea altarelor, iar nouă, prin mijlocirea lor, să ne dai harurile de care avem nevoie pentru ca toți să fim o singură turmă și un singur păstor.

Că Ție se cuvine toată mărirea, cinstea

și închinăciunea, împreună cu Tatăl și cu Spiritul Sfânt. Amin.

Tatăl nostru...

Născătoare de Dumnezeu...

Mărire Tatălui...

Per i nostri amici italiani

Trent'anni con Maria Vergine (Medjugorje 1981-2011) è l'articolo di padre Serafim Iulian Vescan, Responsabile della comunità rumena di Euclide, Roma. Egli ci parla di Medjugorje, dove da trent'anni la Madre celeste appare e manda dei messaggi al mondo d'oggi. Tanti pellegrini che sono arrivati in questo luogo testimoniano che hanno riscoperto l'importanza della preghiera, del Sacramento della Riconciliazione e dell'Eucaristia. Alcuni testimoniano con la loro propria esistenza una radicale conversione che ha accresciuto la propria fede.

Le ricerche fatte da diverse commissioni di dottori e teologi hanno testimoniato che i veggenti non hanno allucinazioni e non soffrono di disturbi psicologici o di altro genere.

Padre Serafim cerca in quello che segue di rivelare come i tre criteri della valutazione di questo fenomeno sono rispettati nelle apparizioni della Vergine a Medjugorje. Ecco i tre criteri: 1. L'attendibilità dei sei veggenti (equilibrio psichico, vita morale, sincerità, fede, obbedienza e sottomissione verso le autorità ecclesiastiche, ecc.); 2. La conformità dei testi dei messaggi con la Sacra Scrittura, la Tradizione e la Dottrina

Teologica e Spirituale della Chiesa; 3. La conversione di quelli che sono andati in questo luogo (la preghiera, la conversione, la testimonianza della carità cristiana, ecc.) si osserva anche la costanza nella testimonianza di una vita cristiana autentica.

Il Santo Padre Benedetto XVI^{essimo} ha costituito il 17 marzo del 2010 una Commissione Internazionale composta da venti persone guidata da Sua Eminenza Cardinal Camillo Ruini. Ancora essa non ha dato una conclusione relativa alle apparizioni di Medjugorje, ma continua ad osservare e valutare l'intero fenomeno e i suoi frutti.

Tutt'oggi questo luogo, simbolo della venerazione della Madre di Dio, offre tante guarigioni che non possono essere spiegate, tante conversioni inaspettate, persone che ritrovano la propria fede. Medjugorje ha cambiato in meglio la vita di tante persone e di tante famiglie, frutto dell'azione di Dio e di Sua Madre Santissima.

Padre Anton Cioba, allunno del Collegio Pontificio Pio Romeno di Roma, ci offre la presentazione del libro *Il diario di un esorcista*. L'edizione romena del libro è stata presentata nella nostra comunità di Euclide (nel 5 giugno 2011).

L'esorcismo rappresenta una parte importante della lotta della Chiesa contro il diavolo. Negli esorcismi la Chiesa Orante – Terrena insieme alla Chiesa Trionfante – tutti i Santi e gli Angeli dal cielo lottano contro questo nemico. Dobbiamo cercare d'informarci su questa lotta perché se conosciamo il nemico, lo possiamo anche sconfiggere. Per questo motivo

diventa importante anche la testimonianza degli esorcisti che sono in prima linea in questa lotta. Un esempio è anche il libro – diario di don Chenesseau che, nella prima parte ci introduce in questo fenomeno così complesso.

La seconda parte del libro ci parla del discernimento, dei criteri e dei sintomi dell'influenza o della possessione demoniaca, e delle sue cause.

La terza parte ci parla dell'insegnamento della Santa Tradizione e del Concilio Vaticano II sull'esistenza del demonio, sull'importanza degli esorcismi e ci offre alcune preghiere usate da don Chenesseau, osservando la loro utilità lungo la sua esperienza nel campo.

Pellegrinaggio alla Perla d'Umbria è l'articolo scritto da Ana Igna, una fedele della comunità romena di Euclide (Roma Nord). Lei racconta l'esperienza personale e della comunità romena di Euclide che nel 10 luglio 2011 insieme a padre Serafim Iulian Vescan sono andati in pellegrinaggio a Cascia, preso la Santa delle Impossibilità, Santa Rita.

Non abbiamo dimenticato la gioia provata da Santa Rita durante la preghiera davanti al Signore crocefisso, per questo il nostro pellegrinaggio è stato accompagnato da preghiere che hanno richiesto la grazia di una vita autentica cristiana per l'intercessione della Madre di Dio, di Santa Rita e di tutti i Santi.

Ringraziamo Dio per le grazie ricevute in questo pellegrinaggio, ringraziamo anche a padre Serafim Iulian Vescan per l'organizzazione.

L'articolo di Ion Radu Zăgreanu *Anche i greco-cattolici sono stati a Nicula* racconta il pellegrinaggio dei fedeli greco-cattolici in questa località della Transilvania che prima del 1948 era un santuario dedicato alla Santissima Madre di Dio. Racconta anche il dramma della nostra Chiesa alla quale tuttora non sono stati riconosciuti pienamente i suoi diritti, così che questo santuario mariano dal quale due successori di San Pietro, hanno conferito indulgenze per i suoi pellegrini (il Santo Padre Clemente XIII^{essimo} nel 1767 e il Santo Padre Pio XI^{esimo} nel 1928), ancora dopo vent'anni dalla caduta del comunismo non è stato restituito alla Chiesa Greco-Cattolica Romena. Nonostante ciò i fedeli greco-cattolici continuano ad andare in pellegrinaggio pregando la Madre Celeste nel giorno che ricorda la sua Dormizione e Assunzione al Cielo.

Segue la preghiera per la beatificazione dei nostri vescovi che hanno doato la propria vita come martiri durante il regime comunista negli anni 1950-1970.

Invitiamo tutti i nostri amici italiani di unirsi a noi in preghiera per la loro beatificazione che è in corso. Pertanto con grande desiderio vi formuliamo questo invito. Grazie.

Preghiera per la beatificazione dei Servi di Dio Valeriu Traian Frențiu, Iuliu Hossu, Alexandru Rusu, Ioan Bălan, Ioan Suci, Vasile Aftenie și Tit Liviu Chinezu, vescovi morti in fama di martirio durante il regime comunista negli anni 1950-1970

Signore Gesù Cristo, Grande ed Eterno Sacerdote delle nostre anime, Tu hai mandato i Tuoi apostoli e i Tuoi discepoli nel mondo intero perché portassero a tutti la buona novella del Tuo amore. Prima del Tuo supremo Sacrificio per la salvezza del mondo, nell'Ultima Cena, hai pregato il Padre dei cieli perché la Tua Chiesa fosse una.

Guarda con benevolenza il popolo rumeno, dal cui seno hai scelto i Tuoi Servi Valeriu Traian Frențiu, Iuliu Hossu, Alexandru Rusu, Ioan Bălan, Ioan Suci, Vasile Aftenie și Tit Liviu Chinezu, vescovi passati a Te da questa vita in fama di martirio durante il regime comunista. Essi Ti hanno reso testimonianza su questa terra con zelo apostolico ed hanno suggellato, a prezzo del loro martirio, la loro fede ferma in Te, nella Chiesa Cattolica e nel successore di San Pietro, il Santo Padre.

Fa' che l'esempio della loro fede e del lor amore risplenda sempre più in mezzo a noi. Ti preghiamo, quindi, di mostrare anche in terra la bellezza della testimonianza del Vangelo di questi Tuoi Servi elevandoli agli onori degli altari e, a noi, per lor intercessione, concedi le grazie di cui abbiamo bisogno perché tutti diventiamo un solo gregge con un solo pastore.

Tua è la gloria, l'onore e l'adorazione insieme al Padre e allo Spirito Santo. Amen

Padre nostro...

Ave Maria...

Gloria al Padre...

◆ Știri ◆ Știri ◆ Știri ◆ Știri ◆ Știri ◆ Știri ◆ Știri ◆ Știri ◆ Știri ◆ Știri ◆ Știri ◆ Știri ◆ Știri ◆

25.07.2011: Însăcunarea noului Episcop de Maramureș

Sâmbătă, 23 iulie 2011, mii de credincioși au participat la însăcunarea noului Episcop de Maramureș, Preasfințitul Vasile Bizău. Sfânta Liturghie și însăcunarea noului Episcop au fost săvârșite de către zeci de ierarhi din mai multe țări și sute de preoți, în frunte cu Arhiepiscopul Major al Bisericii Romane Unite cu Roma Greco-Catolică, Preafericitul Părinte Lucian Mureșan, aflăm de pe BRU.ro. La eveniment au fost prezenți demnitari, reprezentanți ai autorităților locale și centrale, personalități din lumea academică și culturală, numeroși preoți, călugări, călugărițe și credincioși de toate vârstele, precum și o delegație a Bisericii Ortodoxe Române. Ca urmare a neretrocedării până în prezent a Catedralei greco-catolice din Baia Mare, ceremoniile religioase au avut loc la Sala Sporturilor din localitate. Răspunsurile la Sfânta Liturghie au fost date de corul parohial al isericii Buna Vestire din Baia Mare.

◆ Știri ◆ Știri ◆ Știri ◆ Știri ◆ Știri ◆ Știri ◆ Știri ◆ Știri ◆ Știri ◆ Știri ◆ Știri ◆ Știri ◆

Programul Bisericii

Duminică:

- ✓ 8:40 – 9:50 – Utrenie sau Acatist
- ✓ 10:00 – 11:30 – Sfânta Liturghie
- ✓ 11:40 – 13:00 – Părăstase și alte rugăciuni
- ✓ Spovedanii – în timpul Utreniei și după Sfânta Liturghie
- ✓ Sfântul Maslu – în prima duminică din fiecare lună, la orele 12

Alte activități: - Conferințe pe teme de actualitate spre folosul credincioșilor

- ✓ Pelerinaje organizate în diferite locuri din Italia
- ✓ 12:00 – Cateheză cu tinerii și pregătire pentru prima Sfânta Spovadă
- ✓ 12:00 – Cateheză pentru Botez sau pentru Cununie

În timpul săptămânii Părintele Serafin Vescan poate fi găsit în Biserica mare, în următorul program:

- ✓ 8:00 – 8:30 – Spovedanii
- ✓ 8:30 – 9:10 – Sfânta Liturghie (zilnic)
- ✓ Joi, 16:00 – 17:00 – slujba Paraclisului
- ✓ Vineri, 16:00 – 17:00 – Calea Crucii
- ✓ Duminică seara, 18:20 – 20:50 – Spovedanii

◆ Cuprins ◆ Sommario ◆ Cuprins ◆ Sommario ◆ Cuprins ◆ Sommario ◆ Cuprins ◆ Sommario ◆

Cuprins

Treizeci de ani cu Sfânta Fecioară Maria,
Regina Păcii (Medjugorje 1981-2011)2
Jurnalul unui preot exorcist - prezentare7
Pelerinaj la „Perla din Umbria”10
Și greco-catolicii au fost la Nicula.....15
Rugăciune pentru beatificarea servilor lui
Dumnezeu Episcopi morți în faimă de
martiri sub regimul comunist între anii
1950-197018
Per i nostri amici italiani19

Sommario

Trenta anni con Maria Vergine, Regina
della Pace (Medjugorje 1981-2011).....2
Il diario di un esorcista.....7
Pellegrinaggio alla Perla d'Umbria.....10
Anche i greco-cattolici sono stati a Nicula....13
Preghiera per la beatificazione dei Servi
di Dio Vescovi morti in fama di martirio
durante il regime comunista negli anni
1950-1970.....16
Per i nostri amici italiani12

◆ Cuprins ◆ Sommario ◆ Cuprins ◆ Sommario ◆ Cuprins ◆ Sommario ◆ Cuprins ◆ Sommario ◆

◆◆ REDACTIA ◆◆ REDACTIA ◆◆ REDACTIA ◆◆

Director al revistei și redactor:

pr. Serafim VESCAN Iulian;

Tehnoredactori:

Zamfir Ioan RUSU, Andrei MĂRCUȘ;

Fotografii:

Rocco Mario POLLA

Colaboratori:

pr. Serafim VESCAN,

Pr. Anton-Vasile CIOBA,

Ion Radu ZĂGREANU, Ana IGNA

◆◆ REDACTIA ◆◆ REDACTIA ◆◆ REDACTIA ◆◆

◆◆ ADRESE DE CONTACT ◆◆◆◆ ADRESE DE CONTACT ◆◆

Preot Serafim VESCAN Iulian:**PAROHIE:** Basilica *Sacro Cuore**Immacolato di Maria ai Parioli*Via *Sacro Cuore Immacolato di Maria* 5,
00197 ROMA**ACASĂ :** Via *Sacro Cuore Immacolato di*
Maria ai Parioli, nr. 5, Piazza Euclide**Mobil:** 3497307782 ;**Tel./Fax:** 068070359**E-mail:** padreserafino2001@yahoo.it

◆◆ ADRESE DE CONTACT ◆◆◆◆ ADRESE DE CONTACT ◆◆

**Revista folosește știrile
oferite de siteurile
BRU.ro și catholica.ro**

